

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 121.

Ottende Sæssion.

36te Møde.

Løverdagen den 24de Januar.

(Forts.)

J. A. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaae et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, 4 valgte i Afdelingerne og 3 heri Salen.

Fischer: Jeg maa dog henstille til den ærede Rigsdagsmand, om det skulde være ønskeligt, at der i denne Sag bliver nedsat et Udvalg. Sæssionen er jo nu allerede langt fremrykket, og mange Medlemmer ere beskæftigede i de Udvalg, som endnu ikke have afgivet Betænkning, eller hvor vedkommende Sager endnu ikke ere afgjorte. Dersom det var en særdeles vigtig Sag, der her forelaa, og store Principer skulde gjenneføres, da vilde Sagen vistnok stille sig anderledes; men jeg troer, at det vil være muligt ved Ændringsforslag at foretage de Forandringer, der kunde ønskes i Lovforslaget, og skal derfor tilraade ikke at nedsætte noget Udvalg.

J. A. Hansen: Det forekommer mig, at det, efter de forskellige Meninger, der ere yttrede om næsten samtlige Puncter i Loven, vil være rigtigt, at der nedsættes et Udvalg af 7 Medlemmer. Jeg troer, at det vil bidrage til at fremme Forhandlingerne ved anden Behandling, idet man vistnok ellers vil faae en stor Mængde Ændringsforslag at behandle.

Grundtvig: Jeg maa ogsaa tilraade, at der nedsættes et Udvalg; thi efter den Drøftning af Forslaget, hvortil jeg har været

Vidne, forekommer det mig, at det ikke vilde være nogen videre Skade, om det blev stikkende i det.

Bregendahl: Jeg maa slutte mig til det Forslag, at der ikke nedsættes noget Udvalg. Jeg troer nemlig, at den Discussion, der har fundet Sted, viser, at det er gavnligt, at Loven kommer ud, og jeg indseer ikke, hvorledes et Udvalg skulde kunne udrette Noget i denne Sag, da der dog neppe er væsentlige Oplysninger i Sagen at indhente eller Droveielsfer at anstille, som ikke den, der har særegen Interesse for Sagen, kan anstille uden i et Udvalg, og en Overenskomst mellem modstaaende Meninger om Enkeltheder i Loven vil ikke kunne opnaaes uden imellem de enkelte Medlemmer i Udvalget. Jeg troer, at Sagen fremmes hurtigst og bedst ved at gaae til anden Behandling og videre, uden noget Udvalg, idet de Medlemmer af Salen, som lægge Vægt paa en Forandring i Lovforslaget, forene sig om at stille Ændringsforslag, hvilket jo kan skee langt bedre og friere, end igjennem et Udvalg, da det jo ikke er sagt, at netop disse Medlemmer komme ind i det.

J. A. Hansen: Jeg maa dog bemærke, at de Ættringer, vi hørte af den ærede sidste Taler, kunde med fuld gyldig Grund gøres gjældende i enhverfømhelst Sag; thi de vare faa almindelige, at man kunde gjentage dem, hvergang der bliver Spørgsmaal om et Udvalg. Det er jo let forstaaeligt, at de Medlemmer, som interessere sig for at faae Loven vedtagen i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, til hvilke jo den ærede Rigsdagsmand hører, ikke ønske noget Udvalg; men de, der